

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 18.24 d.d. 12 juni 2018 te Amsterdam (prof. mr. J.J.C. Kabel, mr. H.M. Patijn, A.A.M. Beijersbergen van Henegouwen, mr. A.H. Beekhuizen).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen. De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft de betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 28 mei 2018 te Amsterdam.

Partijen hebben ter zitting hun standpunten (nader) toegelicht.

2. Standpunt van de betrokkene

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van een verzendhuis krediet met contractnummer *****601. De overeenkomst wordt gekenmerkt door een achterstandsmelding (A) op 12 oktober 2016 en een bijzonderheidscode 2 ((restant)vordering geheel opeisbaar) op 1 november 2016. De overeenkomst heeft een werkelijke einddatum per 21 maart 2017.

De betrokkene heeft haar klacht als volgt toegelicht.

Betrokkene stelt dat – zonder haar medeweten - haar moeder een account bij de deelnemer heeft aangemaakt op haar naam. Moeder heeft betrokkene's naam en geboortedatum gebruikt maar haar eigen rekeningnummer. Vanaf begin vorig jaar heeft betrokkene's moeder de af te lossen bedragen niet meer overgemaakt aan de deelnemer. Op 4 november 2016 is het dossier overgedragen aan de deelnemer, waarna de A2 is gemeld. Betrokkene kwam hier achter door een hypotheekaanvraag. Op 19 maart 2017 heeft betrokkene's vader (gescheiden van moeder) de vordering ad EUR 1.145 voor betrokkene betaald. Betrokkene had gehoopt dat daarmee de registratie eraf zou gaan. Betrokkene stuurt twee rekeningafschriften waarop te zien is dat eerdere aflossingen (EUR 84 en EUR 28) zijn gedaan vanaf haar moeders rekening.

Op het verweer van de deelnemer reageert de betrokkene dat de brieven die door de deelnemer zijn overgelegd d.d. 3 oktober 2016, 11 oktober 2016 en 3 november 2016 zijn gestuurd naar het [adres X], terwijl betrokkene vanaf augustus 2015 bij haar vader woont op [adres Y]. Haar moeder woonde

ook niet meer op [adres X]. Doordat betrokkene de brieven niet heeft ontvangen, heeft ze daar niet op kunnen ageren. Door de registratie kan zij geen hypotheek krijgen.

3. Standpunt van de deelnemer

De deelnemer stelt dat zij betrokkene meerdere keren heeft aangeschreven over de openstaande vordering. Betrokkene stuurt o.a. kopie van de vooraankondiging d.d. 3 oktober 2016 plus kopie van een brief dat de vordering is overgedragen. De klacht is ongegrond, aldus de deelnemer.

De deelnemer stelt tot slot dat als sprake was van fraude, de betrokkene daarvan aangifte bij de politie had moeten doen. Doordat zij dit niet heeft gedaan, is het nadeel voor betrokkene. Voorts stelt de deelnemer dat betrokkene pas in een later stadium van het incassoproces (17 maart 2017) het verweer heeft gevoerd van fraude, terwijl al een betalingsregeling was getroffen. De deelnemer sluit niet uit dat het fraudeverweer is gefingeerd vanwege de afwijzing van de hypotheekaanvraag. De deelnemer is niet bekend met een adreswijziging van betrokkene. De brieven zijn verzonden naar het adres dat bij de deelnemer bekend was. De deelnemer stuurt kopie van de betalingsregeling waarin staat vermeld dat het bedrag direct opeisbaar wordt als daar niet aan wordt gehouden d.d. 23 december 2016.

4. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken, de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan.

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in CKI van een verzendhuis krediet met contractnummer *****601. De overeenkomst wordt gekenmerkt door een A op 12 oktober 2016 en een code 2 op 1 november 2016. De overeenkomst heeft een werkelijke einddatum per 21 maart 2017.

Deze zaak draait om de vraag of het geregistreerde contract met daarbij de A2 codering wel of niet is aangegaan door de betrokkene, dan wel door iemand anders (de moeder van betrokkene zoals zij zelf heeft gesteld). Betrokkene heeft gemotiveerd gesteld dat zij het contract niet is aangegaan, onder verwijzing naar haar eigen naam [], terwijl het contract op naam van [] staat. Voorts heeft betrokkene bewijs overgelegd van betalingen die haar moeder op het contract heeft gedaan. Dat de slotbetalingen wèl via de bankrekening van betrokkene zijn gedaan komt volgens uitleg van betrokkene doordat haar vader haar het openstaande bedrag heeft betaald, ter doorbetaling aan de deelnemer, zodat zij de kwestie eindelijk - maar onverplicht - kon beëindigen, met het oog op het

verkrijgen van een hypotheek. De deelnemer heeft nog gewezen op telefoongesprekken die met betrokkene zouden zijn gevoerd maar uit de telefoonlogging valt niet op te maken dat dit gesprekken met betrokkene zelf waren.

De deelnemer kan verder geen gegevens verstrekken waarmee zij de stellingen van betrokkene kan weerleggen. Zij beschikt niet over de overeenkomst met de betrokkene en de wijze waarop deze is tot stand gekomen. Het is hierdoor niet mogelijk te toetsen of de registratie wel juist en actueel is. De deelnemer handelt hierdoor (onder meer) in strijd met artikel 5 lid 1 onder d van de Algemene Verordening Gegevensverwerking. Om die reden acht de Commissie de gegevensverwerking in casu in strijd met deze verordening en moet het contract op naam van betrokkene in zijn geheel worden geschrapt.

5. De beslissing

De Commissie, in aanmerking genomen de toepasselijke reglementen, beslist dat de klacht van de betrokkene gegrond is. De deelnemer dient binnen tien werkdagen na dagtekening van deze beslissing de registratie van het verzendhuis krediet te verwijderen. Voorts beslist de Commissie gezien de gegrondheid van de klacht, conform het bepaalde in artikel 9 lid 2 van het Reglement, tot terugbetaling van de door betrokkene betaalde bijdrage ad EUR 50.